

Reģionālo limfmezglu stāvoklis kolorektālas karcinomas gadījumā

Inese Driķe, Ilze Štrumfa, Andrejs Vanags¹, Jānis Gardovskis¹

Rīgas Stradiņa universitāte, Patoloģijas katedra, Latvija

¹ Rīgas Stradiņa universitāte, Ķirurģijas katedra, Latvija

Ievads. Kolorektālais vēzis visā pasaulē ir viens no galvenajiem nāves cēloņiem starp ļaundabīgiem audzējiem. Metastāzes limfmezglos ir nozīmīgs kritērijs, pirmkārt, lai noteiktu vēža piederību pTNM klasifikācijai, otrkārt, lai vērtētu turpmāko terapijas izvēli un, treškārt, lai vērtētu pacienta dzīvildzi. Kolorektālā vēža gadījumā nereti par prognostiski svarīgu faktoru tiek minēta arī otra veidojuma (histoloģiski identiska) klātbūtne zarnā [Hamilton, et al., 2006].

Darba mērķis. Darba mērķis ir izvērtēt limfmezglu iesaisti ļaundabīgos procesos resnajā zarnā, kā arī izvērtēt reģionālo limfmezglu stāvokļa atšķirības pacientiem ar un bez otra veidojuma resnajā zarnā.

Materiāls un metodes. Retrospektīvā pētījumā tika identificēti 176 secīgi Paula Stradiņa Klīniskās universitātes slimnīcas Patoloģijas institūta arhīva protokoli un mikropreparāti kolorektālo audzēju morfoloģiskai izmeklēšanai, kas sagatavoti 2012. gadā. Pētījumā tika analizēts metastāžu skaits limfmezglos, izmeklētais limfmezglu skaits, otra veidojuma, kas nav reziduāla adenoma, klātbūtne un limfmezglu metastāžu skaita saistība ar otra veidojuma esamību resnajā zarnā. Limfmezglu metastāzes noteiktas saskaņā ar Pasaules Veselības organizācijas klasifikāciju [Bosman, et al., 2010]. Veikta aprakstoša statistiskā analīze, aprēķinot 95% ticamības intervālu (TI).

Rezultāti. Vidēji izmeklētais limfmezglu skaits vienam pacientam bija 11,9 [95% TI = 10,9–12,9], pie tam 81 gadījumā (46% kopējo gadījumu skaita) limfmezglu skaits bija 12 un vairāk, bet 47 gadījumos limfmezglu skaits bija 8–11. N0 tika konstatēts 47,7% (95% TI = 40,5–55,1), N1 – 27,8% (95% TI = 21,8–34,9), N2 – 21,5% (95% TI = 16,2–28,2) gadījumos. 3% gadījumu par limfmezglu stāvokli nebija iespējams spriest. Pacientiem ar N0 vidējais izmeklēto limfmezglu skaits bija 11,5 (10,3–12,7), savukārt pacientiem ar N1 un N2 – 12,2 (10,7–13,7). Otru veidojumu zarnās konstatēja 17 gadījumos jeb 9,7% (95% TI = 6,1–14,90), šo gadījumu skaitā netika iekļautas reziduālās adenomas. Pacientiem ar otru veidojumu resnajā zarnā N1 un N2 konstatēja 9 gadījumos, kas veido 52,9% (95% TI = 31,0–73,8) no otru veidojumu skaita un 10,3% (95% TI = 5,5–18,5) no kopējā gadījumu skaita, kuros konstatētas limfmezglu metastāzes.

Secinājumi.

1. Vidējais izmeklēto / atrasto limfmezglu skaits atbilst pasaules rekomendācijām kolorektālo vēžu izmeklēšanai.
2. N0 Latvijas pacientiem nav saistāms ar nepietiekamu atrasto limfmezglu skaitu.
3. Otra veidojuma klātbūtne resnajā zarnā, iespējams, saistīta ar reģionālo limfmezglu iesaisti procesā, taču tam nepieciešami tālāki pētījumi.

V